

Publicerad 2017-01-09 00:14 av Bo Himmelsbåge

Amour á la Vals Mystérieuse

~ * ~

Paris gränders...

gråa gatsten...

gäspar nattsuddigt...

med ålderspatina... mon amore

Sandalers slitna remmar...

dinglar så trötta

stukade utropstecken från en Boutiqe

av utgångna skor

Eiffeltornets mörka strålbelysta siluett

mot en värld full av rouge o rosett...

Du kom där med en Elsie Masseyhatt

så röd

en lysande kontrapunkt med glöd

till månskivans guldslipade fasett...

Så lugn... så vacker... så spröd...

för att mota Nattens bleka död

Du hade anat min bittra kärleksnöd

o att jag sakande dagligt bröd

Jag steg fram vit som makadam o mumlade:

” Ohhh... Madame... Kära...Låt mig få valsa med er...

Jag ber... Åhh jag ber... Mon Cherie...

vid denna glittrande strand...!"

En undrande blick...

ett leende från Dina ögon blå...
sedan log hela ansiktet och Du nickade o sa:
"Åhh jaa... låt då gå...!"
Du räckte mig Din nätta lilla hand
Vi valsade in i ett sällsamt land

Ohhh...
vi valsade runt vid Seines strand
bland fallande löv som stod i häftig brand
Du var en lilja i Ditt skönaste flor
Jag var mera lik Chaplin i för stora skor

Vi valsade upp över takåsars svarta mystik
där rökhuvar flaggade likt en Andens semafor
mot mörkblå fond av himlens rosa skymningsbatik
där vi lätt berusade njöt Paris nattliga amour

Då kysste jag Din mun så hallonfärgad o söt
Insöp saltan ifrån Ditt ljusa hår som Havet la Mer
sedan svävade vi djupt in i Boulogneskogen
o landade i lummiga parken där

Tänk att Du en skönhet vill dansa
med mig en luffare a la tristes
Du som kommer från så fina salonger
ifrån Paris högsta nobless

Du dansar så skönt... att jag i himlen ser in
Ohhh i valsen är Du min bara min...
Om så bara för en kort sekund
Ohhh... mon Cherie... vila nu hos mig
ännu en liten stund...

Åhhh...

Du låg hos mig hela natten lång
min kärlek brann i Dig sin Eviga sång

Jag gungade på Dina knoppande ungflicksbröst
de gav mig lindring de gav mig tröst

Ända tills morgondimman kylde ner vår têt à têt
Du sa att Du måste gå... Du var ej fri o jag grät

Smekt av dimmornas sirliga hand
mot en ek väldig o stark
Du ristade in ett hjärta i dess skrovliga bark

Där skrev Du:
"Var lugn... var ej ledsen... fatta mod...
ganska snart blir jag kanske din klenod...!"

Sedan försvann Du djupt in i dimmornas trance
tappade hatten i dammens glitter o glans

där den flöt iväg i Kärlekens rosenström

En hälsning ett farväl en krans
kanske allt var bara en dröm
att Du ej i verkligheten fanns

Jag vaknade tvärt
vid trädets mäktiga famn
såg inristat i dess skrovliga bark
med mitt namn:

”Mon Cherie... min vän...
Jag lovar... en gång ses vi igen
om det så är i himmelen...”

~ * ~

© Bo Himmelsbåge

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bo Himmelsbåge med Poeter.se id #40732 innehar upphovsrätten